

"ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ"

του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα

από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αργινίου

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Μετάφραση: Νίκος Γκάτσος

Σκηνοθεσία: Θοδωρής Γκόνης

Σκηνικά: Μάριος Σπηλιόπουλος

Κοστούμια: Λαμπρινή Καρδάρη

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Φωτισμοί: Δήμος Αβδελιώτης

Θεατρική Προσαρμογή Μουσικής: Νίκος Κυπουργός

Διδασκαλία Τραγουδιών: Φίλιππος Τσαλαχούρης

Συνθέσεις ήχων: Δημήτρης Ιατρόπουλος

Καλλιτεχνική συνεργασία: Άσπα Κυρίμη

ΔΙΑΝΟΜΗ:

Μάνα: Άννα Βαγενά

Νύφη: Γωγώ Μπρέμπου

Λεονάρντο: Δημήτρης Αλεξανδρής

Γυναίκα του Λεονάρντο: Γιασεμί Κηληδόνη

Γαμπρός: Στέλιος Γεράνης

Πατέρας της νύφης: Γιώργος Μωρόγιαννης

Δούλα-γειτόνισσα: Μαρία Τσιμά

Πεθερά-ζητιάνα: Αγγελική Λεμονή

Ξυλοκόπος 1: Γιάννης Παπαθανάσης

Ξυλοκόπος 2: Τάσος Κορόζης

Κορίτσι 1: Ράσμη Σούκουλη

Κορίτσι 2: Γαλήνη Χατζηπασχάλη

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ο "Ματωμένος Γάμος" του Λόρκα από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου

Το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου επέλεξε να παρουσιάσει το "Ματωμένο Γάμο" του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, όχι μόνο εξαιτίας της αυτονόητης αξίας του πρωτοτύπου -πρόκειται αναμφίβολα, για κορυφαίο έργο της παγκόσμιας θεατρικής δραματουργίας- αλλά και του ειδικού βάρους που προσέδωσε σε αυτό η θρυλική μετάφραση -ή πιο σωστά, η απόδοση- του ποιητή Νίκου Γκάτσου. Οι λέξεις του Γκάτσου ήταν που ενσάρκωσαν στα ελληνικά το λόγο του Λόρκα -ήδη από την πρώτη παράσταση του Θεάτρου Τέχνης, στα 1948- στο δικό του ρυθμό μετρήθηκαν οι στιγμές του έρωτα και του θανάτου.

Όπως ακριβώς συνέβη και με τη μυθική μουσική του Μάνου Χατζιδάκι. Μουσική που ταυτίστηκε κατά τρόπο τόσο απόλυτο με το έργο, ώστε να θεωρείται σχεδόν ανομία να ανεβάσει κανείς το "Ματωμένο Γάμο" με άλλη παρτιτούρα.

Το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου επιχειρεί με αυτή την παράσταση τον επαναπροσδιορισμό του "Ματωμένου Γάμου" κατά Γκάτσο και Χατζιδάκι. Και στήνει ένα σκηνικό παρμένο από την αρκαδική γη, γενέθλιο τόπο του ποιητή Νίκου Γκάτσου, σε μια απόπειρα αναζήτησης του χαμένου χρόνου.

Θοδωρής Γκόνης

Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Αγρινίου

Το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου λειτουργεί εδώ και 21 χρόνια και είναι το πρώτο Δημοτικό Θέατρο που ιδρύθηκε στην Ελλάδα.

Καλλιεργώντας σταθερά τη σχέση του με τους νέους, διαθέτει μια από τις πιο αξιόλογες "Νεανικές-Παιδικές Σκηνές", "Τομέα Στήριξης Μαθητικού-Ερασιτεχνικού Θεάτρου και Μαθητικού Φεστιβάλ", καθώς και ανεξάρτητο "Εργαστήρι Θεατρικής Πράξης για Εκπαιδευτικούς".

Εκτιμώντας την ιδιαίτερη σημασία της ανάδειξης νέων χώρων καλλιτεχνικής δραστηριότητας, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου εγκαινιάζει θέατρα (θέατρο Αιτωλικού, θέατρο στο Λιμάνι του Μεσολογγίου, από πέτρι και το Κηποθέατρο Πάρκου Αγρινίου), κάστρα (Βονίτσας αθήα και Προύληα Παλαμνίδου), ενώ δεν διστάζει την προσέγγιση του κοινού του σε ερεθιστικούς εργασιακούς χώρους και εργοστάσια (Μεταλλοπλαστική Αγρινίου, παλιές καπναποθήκες των αδελφών Παπαστράτου), σε χώρους εναλλακτικούς (τέως Δημοτικά Σφαγεία Αγρινίου) ή πολύ απλά, σε σημεία ξεχωριστής φυσικής ομορφιάς (όπως η λίμνη Τριχωνίδα κ.ά.)

Το καλοκαίρι του 2002, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου παρουσιάζει δύο νέες παραγωγές: Σε συμπαραγωγή με το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών το έργο "Επτά σονέτα για τη Θήβα. Σονέτο 1ο - Ευάδνη", το οποίο παρουσιάζεται στο πλαίσιο του αφιερώματος στο Θηβαϊκό Κύκλιο, που πραγματοποιείται στους Δελφούς, ενταγμένο στις εκδηλώσεις της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας και το "Ματωμένο Γάμο" του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, που θα περιοδεύσει ανά την Ελλάδα.

